

Vyjádření místních obyvatel

Zahradu máme pro syny, možná pro vnoučata, když si jednou budou chtít postavit vlastní domek. Činžáky by měli přímo před okny a žádné soukromí.

Jaromír a Miroslava Hořejších

Postavili jsme si zde se ženou dům kvůli klidu, soukromí a dostupnosti, díky vysokým domům v sousedství, bychom byli jak ve výkladní skříni.

Milan a Václava Potužníkoví

S manželkou jsme chtěli útulný rodinný dům s velkou zahradou a soukromím. Chováme zde ovečky. Možná tu jednou budou stavět naši kluci. Bytové domy se sem nehodí a zde v sousedství je nikdo nechce. Kdo by tady pak chtěl stavět?

Martin a Šárka Zabílkovi

V těchto místech mají stát bytové domy

Jak jsme hlasovali na schůzích zastupitelstva

Rádi bychom Vás krátce informovali o svém přístupu k hlasování na schůzích zastupitelstva města. Přestože jsme opoziční stranou, není pravdou, že bychom byly vždy proti všemu, co nám přistane na stole. Podporujeme pravidelně svými hlasy spolkovou činnost. Pokud je nám předložen návrh na čerpání smysluplné dotace, tak rádi podpoříme i ji. Příkladem je dotace na modernizaci sportoviště, navazující na nové fotbalové hřiště, dotace na nákup techniky pro městskou společnost Služby Lišov, či dotace do rozvoje základní a mateřské školy. Inicializovali jsme zařazení dalších silnic a chodníků do investičních plánů města.

Jsou ale i návrhy vedení města, pro které jsme ruku nezvedli. Příkladem může být poslední 20milionový úvěr z roku 2018 na rozšíření provozu městské firmy o štípačku na dřevo a přidružené stavby. Důvody? Investice nám přišla zbytečně nákladná a postrádali jsme podnikatelský záměr. Navíc tento úvěr navazuje v rychlém sledu na úvěry z předchozích let ve výši 62 miliónů korun,

které se při aktuálním předpokládaném výpadku příjmů města stanou značnou zátěží. Zdrželi jsme se hlasování při schvalování rozpočtu města. Důvody? Jiné vize o přerozdělení peněz. Primárně nejsme pro deficitní hospodaření. Schválené rozpočty jsou beztlak vedením města upravovány desítkami rozpočtových opatření, jichž bylo jen v roce 2019 jedenačtyřicet! Pokud město opravdu plánuje dům pro seniory za čtvrt miliardy, tak by si mělo vytvořit skutečnou finanční rezervu, což bylo vedením města odmítnuto a město tak nečiní.

Nepodpořili jsme nevýhodnou směnu pozemku mezi městem a developerem, který poddimenzoval počet parkovacích míst u bytového domu v Čechově ulici v Lišově. A v současnosti nejsme nakloněni plánu vedení města, který je popsán v článku „Místní vs. cizí“. Jsme jednoznačně na straně našich občanů!

Ing. Jan Kresan

zastupitel města Lišov

červen 2020

Slovo úvodem

Vážení a milí spoluobčané, dostáváte do schránek Hlas Lišovska, který se bude věnovat událostem v našem městě.

Možná se ptáte proč. Bohužel objektivita v Lišovském zpravodaji neexistuje, cenzura ano. Ale musíme uznat, že pro mnohé spoluobčany je to jako balzám na duši, čistí řádky zpravodaje, který vše vykresluje v tom nejpozitivnějším světle. Jenže vedení radnice v čele se starostou města Lišova a současným krajským radním Bc. Jiřím Švecem, který v podzimních volbách kandiduje pod hlavičkou STAN do krajského zastupitelstva na pozici hejtmána, dlouhodobě pošlapává ústavní práva svobody projevu, svobodné soutěže politických stran i účasti na správě věcí veřejných, a to vše za peníze občanů. Lišovský zpravodaj se tváří jako noviny, ale nesplňují základní principy média veřejné služby. Občan se především vůbec nedozví, jaké jsou návrhy a názory opozice, což je na celostátní úrovni u takového periodika nemyslitelné. Polemiku o připravovaných rozhodnutích nebo názorovou pluralitu také nenajdete. Typické jsou sebechvalné články oslavující „úspěchy“ starosty a radních.

Příkladem může být cenzurovaný článek opozičního zastupitele města Ing. Ondřeje Kubaly, který v loňském roce zaslal do redakce Lišovského zpravodaje. Článek byl schválen redakční radou zpravodaje, ale rada města ve složení Bc. Jiří Švec (SNK Lišovsko, STAN), Ing. Otakar Chlouba (ČSSD), Pavel Dvořák (SNK), Ing. Tomáš Prantl (SNK), Michal Příbyl (SNK), Ing. Lidmila Hrbková (KDU-ČSL) a Mgr. Miluše Joanidu (KSČM) jej jednohlasně, ale v rozporu se zákonem, do tisku nepustila. Přitom článek radního Prantla, který se nesl v obdobném duchu, před komunálními volbami otištěn byl. Cenzurovaný článek „Práce v opozici si vážíme“ vám zde na první stránce přinášíme. A práce v opozici není kolikrát jednoduchá. Často se stává, že zastupitelé dostávají materiály, které se budou na zasedání zastupitelstva projednávat na poslední chvíli nebo nekompletní. Ale k tomu se ještě někdy v Hlasu Lišovska vrátíme.

Důrazně chceme reagovat na vyložené lži starosty města, Bc. Jiřího Švece, z Lišovského zpravodaje 2/2020, a na jeho chování vůči občanům, kteří nesouhlasí s výstavbou vysokých bytových domů v lokalitě, kde mají své nemovitosti. Na závěr bychom vás rádi informovali o hlasování zastupitelů zvolených za KDU-ČSL.

Redakční tým

Práce v opozici si vážíme

Máme za sebou tři čtvrtě roku po posledních komunálních volbách. V tomto období se konala čtyři zasedání městského zastupitelstva, v němž jsme se my „opoziční“ zastupitelé snažili postupně prosazovat své návrhy jednajíc v souladu se slibem složeným v polovině loňského října. Tedy tak, abychom vykonávali svou funkci svědomitě, v zájmu města a jeho občanů, jak zní část tohoto slibu. Třebaže to vypadá jako prázdná fráze, k takovému jednání jsme byli, stejně jako všichni ostatní zastupitelé, zavázáni volebním výsledkem, vzešlým z hlasů, které nám dali voliči a jichž si opravdu vážíme. Za nás pak mohou potvrdit, že hned od začátku svědomitě přistupujeme k jednotlivým hlasováním a důkladně studujeme všechny podklady zasláné před vlastním zasedáním. Považujeme to totiž za zcela normální.

Vzhledem k tomu, že jsme před, ani po volbách nenalezli společnou řeč s neformálně ustavenou koalicí města, rozhodli jsme se pro setrvání v konstruktivní opozici. Tedy také neformálně. V Lišově se na politickou vládnoucí koalici a proti ní postavenou opozici dlouhá léta pohlíželo jako na existenci pozbývající alternativu, která v politice samosprávy nemá své místo. Možná to mělo své výhody v těch případech, když se něco nezdařilo. Kolektivní vina pak padla na všechny, kteří v zastupitelstvu měli své mandáty, a tak trochu všichni mohli za všechno a nikdo za nic. Pokud se však něco přece podařilo, zůstává otázkou, zda si takové úspěchy mohli připsat navenek také všichni zastupitelé jako v případě opačném. Možná nikoliv, pak se však určitě o výhodu nejednalo, alespoň ne u všech z této velké koalice.

Opoziční zastupitelé by se neměli obávat hlasovat proti většině a prosazovat zájmy svých voličů přesto, že to nebude zrovna příjemné, pro ně samotné, ale ani pro jejich politické protihráče. Budeme proto i nadále jednat i hlasovat svébytně, dle našeho nejlepšího vědomí a svědomí, předkládat své návrhy a snažit se pro ně získávat i jiné hlasy než jen ty z vlastních řad. Je nám jasné, že to bude po letitém existenčním stereotypu široké koalice bez sebemenší opoziční síly těžké. Přesto je naším cílem, aby se respektování názorů v zastupitelstvu stalo demokratickým standardem, na němž lze dále budovat a vést věcnou diskusi.

Za „opoziční“ zastupitele

Ing. Ondřej Kubala

► vyšlo i na webu místní organizace KDU-ČSL

Facebook

Web

Velmi křehké hranice

Narazit na něco, co se nám nelíbí, co zkrhčí plány a cesty, jimiž jsme se chtěli zpočátku nerušeně ubírat, patří tak nějak k životu. Málokdy se podaří udržet původní záměr ve své celistvosti od nápadu až po uskutečnění, ať se jedná o malé plány v domácnostech, o větší, třeba při stavbách, anebo o ty myšlenkové, v politice. Konfrontace názorů přítom sehrává tvůrčí element pro zvážení všech pro a proti, která mohou výsledek ovlivnit někdy méně, někdy výrazně. Respektujeme-li demokratické principy, je to zajisté vítaný prvek, v opačném případě se vědomě ocitáme na pomezí pravdy a lži, z něhož nakonec nebudeme schopni určit skutečnost a fikci, ale ani vzory, jichž bychom se měli držet.

O tom, že se nacházíme na onom pomezí také v Lišově, jsme přesvědčováni stále častěji. Aktuálně k tomu přispívá případ z posledních týdnů, související s plánovanou demolicí bývalé fary v Dolních Slověnicích, a občanskou a odbornou iniciativou, jdoucí proti ní. Květnové číslo Lišovského zpravodaje k situaci přineslo zdánlivě vyčerpávající a souhrnné informace, a to především ze strany starosty města, Bc. Jiřího Švece. Po přečtení jeho příspěvku ani není možné nepropadnout dojmu jediné pravdy, jíž lze snadno přijmout za skutečnost a vzor. Apel, který z textu vyznívá, nadto umocněný slohem bez zbytečných skrupulí, jasně poukazuje na to, že pro a proti se v tomto případě konfrontovat nebudou. Co na tom, že tvrzení nestojí na ověřených faktech, nýbrž jen na účelově zúženém pohledu na věc!

Ono se totiž zdá, že v celé té záležitosti jde o něco jiného než o faru samotnou. Vždyť jak jinak by mohly být použity tak primitivní prostředky k polarizaci občanské společnosti, jakými jsou nahodilá nařčení (nikoliv z vlastní vůle) etablované skupiny zastupitelů, že právě ona je strůjcem maření záměrů města. V tomto tvrzení už zdaleka nejde jen o faru, a proto je nutné se ptát, o co se vlastně opírá? Naprosto mimo realitu vyznívají ostré narážky na zastupitele Ing. Jana Kresana, který je v autorově apologii několikrát uvedený, ačkoliv do případu nezasahoval prakticky vůbec. Na ničem postavený je rovněž argument o nenaplněných politických ambicích, o nichž

pisatel nemůže vědět zhola nic už z logiky věci. Text předkládaný Jiřím Švecem v obecním zpravodaji, vydávaném za peníze občanů města a vesnic, relativizuje zásadní pojmy jako názorová pluralita, občanská iniciativa, zastupitelská demokracie, kulturně-historické hodnoty a důvěra ve veřejné instituce, a naopak utvrzuje občany v tom, že ohýbat pravdu a lhát se smí. Starosta města Lišov a krajský radní Jiří Švec tak nastavil podvědomou normu vnímání veřejného života, místní politiky a namísto stavění mostů mezi lidmi spíše tyto spojnice boří. Z věci zcela nepolitické záměrně dělá politicum. Pokud tak činí, pak nezbyvá než se utvrdit v přesvědčení, že jde o subjektivní vnímání věci samotné. Při něm totiž občan nemá právo zasahovat do rozhodování obce, zastupitel nemá právo vyslyšet občana, odborníci se nesmějí ke krokům obce vyjadřovat a veřejné instituce a úřady nejednají správně a nekonají ve prospěch občanů. Každého, kdo přijde s připomínkou, dotazem či jiným návrhem je třeba ostrakizovat před veřejností. Takhle ale otevřená společnost nefunguje. Bohudík.

Problém tak není ve vyslovení názorů a jejich krystalizaci, nýbrž v nevhodné interpretaci, způsobu vyjadřování a směřování emočního toku na určitou cílovou skupinu. Záměrným lavírováním vazeb mezi jednotlivými souvislostmi a zdánlivě nebojácným vytkováním myšlenek prezentovaných bez hlubšího rozmyslu jen tak, podle své nálady, se ovšem nelze ztotožňovat ani s demokratickými principy, ale ani s principy fungování občanské společnosti či zastupitelské demokracie. O to je to smutnější, že do čela proudu těchto postfaktických tvrzení se postaví vrcholný představitel obce, který by měl vystupovat spíše jako garant jiných hodnot, než jsou lži, pomluvy a zkreslování pravdy. Mávnutí rukou nad tím, že se tak děje jen na nejnižší úrovni veřejné správy a samosprávy tu přítom není na místě. Pokud se podobný přístup přenáší i do politiky krajské, případně ještě vyšší, pak už je na zvážení každého z nás, do jaké míry bude věřit předvolebním sloganům a těm, kteří stojí za jejich vytkováním. Vždyť mezi lží a pravdou, mezi fikcí a skutečností, bývají leckdy jen velmi křehké hranice.

PhDr. Aleš František Plávek

zastupitel města Lišov

Místní vs. cizí

Jsou důležitější lidé nebo zisk? Čí zájem má větší váhu, místních nebo cizích? Má se podřídit většina jednotlivci? Podpoří nakonec pan starosta své spoluobčany? Budu vám vyprávět jeden skutečný příběh. Příběh bezmoci a bezradnosti. Příběh, ve kterém snad zazní i odpovědi na otázky položené v úvodu. Podobnost osob a dějů není rozhodně zcela náhodná.

Bylo, nebylo jedno ani velké, ani malé město a v něm žili jeho obyvatelé, občané, kteří se zde narodili, vyrostli a založili rodiny. Toto městečko bylo jejich domovem, který si vybrali pro svůj život. V jeho klidné části, kde bylo zřejmé, že budou stát rodinné domky, si postavili svůj vysněný rodinný dům a těšili se z harmonického života se svými sousedy. Čas plynul a v jejich okolí, přibývaly další podobné domky. Sousedé spolu

dobře vycházeli a nic nenavštěvovalo tomu, že by se tato situace měla změnit. Proto, když město zadalo vypracování nového územního plánu, ve kterém byl nově zaveden prostorový regulativ PR, dílem z nevědomosti a dílem z bezelstnosti, neočekávali, že v lokalitě, kde žijí, by se mělo něco měnit. Nový územní plán však změnu přinesl. Umožnil, že v této části města, kde stojí především přízemní rodinné domky, bylo najednou možno stavět domy o třech patrech. Bohužel tomu z počátku nikdo nevěnoval větší pozornost. Všichni očekávali, že další výstavba bude pokračovat ve stejném duchu jako doposud. To byl ale velký omyl, již brzy měla přijít zásadní změna.

Na samém začátku příběhu byl úzký pruh pozemku, který vlastnil stát a rozhodl se jej prodat. Na tento výhodný prodej zareagoval mladý dravý developer

z velkého města a pozemek zakoupil. Začal plánovat výstavbu. Prohlédl si lokalitu i domy zde stojící a poté sousedům předložil svůj návrh, co by tu rád postavil. V návrhu byly zakresleny přízemní rodinné dvojdomky, které ale poměrně bez problémů zapadaly mezi již postavené domky místních. Sousedé, poté co jim předložil svůj záměr, neměli s jeho návrhem problém. Dokonce byli ochotni developerovi vyjít vstříc a odprodat mu i část svých pozemků, které chtěl následně využít k plánované výstavbě. Pak však přišel zcela zásadní zlom!

Developer šel svůj návrh ukázat na radnici, panu starostovi. Jaké ovšem bylo jeho překvapení, když se panu starostovi jeho návrh nezamlouval. Pan starosta developerovi sdělil, že v této lokalitě, kde stojí rodinné domky, by on uvítal stavbu rozměrných, vysokých činžovních domů. Nový územní plán to zde přece připouští, tak proč toho nevyužít?! Developer, jakožto dobrý obchodník a podnikatel, v duchu jistě zajásal a během chvíle si dokázal představit mnohonásobně vyšší zisk. Zprvu sice asi úplně nechápal, proč starosta, který je místní, navrhuje svým sousedům v těsné blízkosti jejich domků objemné činžáky, poté si ale možná řekl, že pan starosta ví asi lépe, co je pro město a jeho obyvatele nejlepší. Navíc vše snad předem probral i s ostatními zastupiteli! Myslíte si, že probral? Předem určitě ne. Developer tak na základě tohoto podnětu přepracoval svůj původní návrh a začal plánovat činžáky.

A tím nám začíná několik let trvající trápení místních obyvatel. Strach, že namísto klidných zahrádek a milých sousedů, budou v těsné blízkosti jejich domků stát obří vysoké činžáky, které se sem nehodí. Tyto bytové domy nejenže naprosto zničí onen harmonický ráz jejich domova, ale navíc všem, jak jim, tak i případným obyvatelům těchto bytů, nezajistí dostatek prostoru, soukromí a klidu. Mohou tak ztratit to nejcennější, kvůli čemu si tuto část města vybrali pro život. Zmizí malebnost a harmonie rodinné zástavby.

Sousedé se tedy rozhodli napsat svým zastupitelům otevřený dopis, ve kterém požádali o změnu špatného územního plánu. Vždyť si své zastupitele sami zvolili, a proto jim jistě pomohou. Když se všichni, co zde žijí, dohodnou na společném požadavku, jistě jim město vyhoví. Myslíte si, že jim bylo vyhověno? Kéž by ... Bohužel nebylo, protože se celá jejich občanská iniciativa, ve které chtěli zachovat harmonické prostředí pro život svých rodin, naprosto minula účinkem. Pan starosta konstatoval, že dopis není sepsán podle přesných, zákonem určených podmínek, a tak se jim zastupitelstvo nebude zabývat. Má jistě pravdu, zákon je zákon. Nezáleží přece na obsahu, hlavní je forma.

Tak tedy sousedé, všech padesát, poslalo svůj požadavek znovu. Teď už snad správně, podle zákona, formou petice. Tu podepsali znovu všichni místní, tedy celkem padesát obyvatel z této lokality. Žádali jediné: změnu prostorového uspořádání PR3 (podle kterého chce investor stavět činžáky o dvou patrech a obytným podkrovím), na PR2 (což umožňuje stavbu stejných domů, jako jsou ty jejich s jedním patrem a podkrovím). Zkrátka místo třípatrových činžáků dál pokračovat ve stávajícím typu zástavby.

Jejich zástupce pak obešel zastupitele, aby jim ještě osobně vše vysvětlil. A tak nakonec i starosta města těsně před jednáním zastupitelstva uznal, že by se lidem

mělo vyhovět. Proběhla prosincová schůze, na níž zastupitelé jednomyslně odsouhlasili, že obyvatelům vyhoví. Skvělé! Zástupce občanů pak na konci všem zastupitelům upřímně poděkoval a vše tím bylo vyřešeno. Nebo ne? Odpověď už asi tušíte. Uběhlo několik týdnů a na úřední desce se objevily dokumenty k odsouhlasené změně. Jaké však bylo překvapení občanů, když zjistili, že se skoro nic nezměnilo. Ptáte se jak se to stalo? Tak jen stručně, lidé v petici žádali o změnu z PR3 (2 NP + obytné podkroví) na PR2 (1 NP + obytné podkroví), ale namísto PR2 se v návrhu změny náhle objevilo PR8. Ano, PR8, které do té doby neexistovalo. PR8, které stanovuje, že je možné stavět domy o dvou nadzemních podlažích plus NEOBYTNÉ podkroví, takže se v podkroví neprovede vestavba. Stále se tak mohou stavět domy, kterých se tak báli a proti kterým svorně bojovali.

To bude asi nějaký omyl, řekli byste si. Bohužel ne, žádný omyl, je to záměr, aby se vlk (= lid) nažral a koza (= ziskovost) zůstala celá. Zástupce občanů ihned kontaktoval projektanty i úřad města. Přece jim zastupitelé vyhověli, tak co to znamená? Dozvěděl se něco v tomto smyslu: „Co nás zase obtěžujete?! Bylo vám přece vyhověno?! PR3 zmizelo, tak co zase chcete?! To už je z vaší strany snad schválnost?!“.

Myslíte, že to špatně pochopil? Že zastupitelé nechtěli vyhovět požadavku občanů a změnit PR3 na PR2 podle jejich návrhu, ale odhlasovali jen to, aby v plánovaných činžácích nebylo obytné podkroví? Tak se zastupitelů zeptáme na mimořádném zastupitelstvu. Zastupitelé sami určí, pro co před sedmi týdny zvedli ruku a vše se rychle vysvětlí. To se ale nestalo. Na onom mimořádném zastupitelstvu totiž, na popud starosty města, nebylo umožněno, aby se doplnil program, a proto se nic nevyšetřilo. Další zasedání mělo být za sedm týdnů. Kvůli pandemii však neproběhlo.

A čas plynul dál. Dne 24. dubna se na úřední desce objevil výpis usnesení rady města, ve kterém se píše, že se již 11. března seznámila s návrhem územní studie pro danou lokalitu a doporučuje ji zastupitelstvu města ke schválení. Zástupce obyvatele proto požádal, zda by mohl tento návrh vidět a probrat ho se zástupcem města, který je jako jediný zastupitelstvem pověřen k jednání se zúčastněnými stranami. Kdo myslíte, že je tímto pověřeným zastupitelem? Kdo hádá, že pan starosta, zaslouží si pochvalu za pozorné čtení. Nebudu vás dál napínat, pan starosta schůzku i přes opakovanou prosbu odmítl! Už prý věnoval zástupci občanů přespříliš svého drahocenného času. Asi dál nechtěl poslouchat zcela nedůležité, bezvýznamné požadavky obyvatel města.

Tím se blížíme do finále ... 25. května se na úřední desce konečně objevil onen nový návrh územní studie vypracovaný firemním společníkem zmiňovaného developera. Tedy, co to píše, jaký nový, byl to takřka nachlup stejný návrh, proti kterému se zvedla tak obrovská vlna nevole, která i mne donutila napsat tyto řádky.

Co si myslíte vy, jak to bude dál? Otázky z úvodu zůstávají stále nezodpovězeny. Jsou důležitější lidé nebo zisk? Čí zájem má větší váhu, místních nebo cizích? Má se podřídit většina jednotlivci? Podpoří nakonec pan starosta své spoluobčany?

Petr Chval
občan města Lišov